

[Korsgaard.]

Endelig har jeg et Par Bemærkninger ikke i og for sig alene til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, men til Partiet Venstre, men foranlediget naturligt af det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Udtalelser, som gik ud paa, at jeg skulde ikke bekymre mig for Venstres Forhold til Principperne, aah nej, paa en Maade interesserer Principperne mig heller ikke saa forfærdelig meget, men de Handlinger, man kan befrygte Venstre kan indlade sig paa, interesserer mig overordentligt, og jeg maa tilstaa, at de seneste Maanedes Begivenheder har givet mig bange Anelser om, hvad der kan ske, ikke fordi det i og for sig kan være mig rent partimæssigt saa magtpaaliggende, om Partiet Venstre begaar nogle Dumheder, flere eller færre, tværtimod kunde jeg ønske, at de begik de flest mulige, idet der saa altid var Mulighed for, at de paagældende kunde faa den rette Forstaaelse af, at det konservative Folkeparti egentlig var dem, der vilde det rette. Men jeg frygter det, fordi den Dag, da Partiet Venstre gaar ud paa de gale Veje, vil efter min og mit Partis Opfattelse Følgerne heraf blive daarlige Resultater, daarlige Resultater med Hensyn til Forsvarssagen, daarlige Resultater med Hensyn til Jordlovgivningen og meget andet.

Selv om nu det ærede Medlem Hr. N. Neergaard mente at kunne sige, at jeg havde ingen Grund til at bekymre mig, saa har det ærede Medlem imidlertid en Partifælle, der bærer Navnet C. O. Pedersen. Han var ikke sen til at træde op paa denne Talerstol, og vilde jeg kunne være beroliget ved det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Udtalelser, saa kom, maa jeg tilstaa, Bekymringerne straks frem ved at høre paa det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen. Man har vel ogsaa Lov til en vis Grad at sige, at den Aand, dette ærede Medlem repræsenterer i Venstrepartiet, eller i hvert Fald er en af Repræsentanterne for, er i høj Grad den Aand, der skaber Bekymring hos mig. Og hvad sagde saa det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen? Ja, han sagde det i og for sig rigtige, at det var temmelig urimeligt, at en Finansminister kom og krævede Penge, saa længe han ikke havde Brug for dem. Det var Punkt 1, og det var for saa vidt nogenlunde det samme, som jeg havde sagt ved anden Behandling, saa derfor kan jeg ikke saa godt sige, at det var urigtigt. Men saa kom Punkt 2, og Indholdet af det, synes jeg ikke man nemt kunde tage fejl af. Det

var: tilrettelæg en Situation, saaledes at der er Brug for Penge — i samme Øjeblik er jeg til Rede med netop at give noget i Retning af det, som dette Skattelovforslag kræver. Og naar denne „jeg“ hedder C. O. Pedersen, saa har det undertiden vist sig at være mere, end jeg haabede, det skulde være, og saa betyder det maaske, at selv det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, paa hvis gode Principper jeg gerne vil tro det længst mulige — undertiden synes jeg ganske vist at have set Tegn paa, at han ikke altid er saa stærk indenfor sit Parti, som jeg kunde ønske det —, maa vige, og saa siger „jeg“ — altsaa i Virkeligheden det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen: Saa skal I bare komme til mig. Og der kræves jo ikke saa svært megen Hjælp fra Venstres Side til at faa noget igennem i Retning af det, jeg her befrygter. Jeg konstaterer altsaa, at de Bekymringer, som jeg paa et vist Tidspunkt af Forhandlingerne med Rette mente at kunne nære, i hvert Fald er berettigede efter de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen har fremsat. Men naturligvis haaber jeg, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard med hans forhaabentlig gode Principper i dette Tilfælde vil forhindre, at det bliver de slette, der sejrer.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen vilde nu give Regeringspartierne Ansvar for, at den daarlige Lov, som Venstre gennemførte i 1927, skulde fortsættes, og bekymrede sig over, at vi ikke havde villet være med til at rette den ved at vedtage Venstres Ændringsforslag. Denne Bekymring er nu ikke særlig begrundet, idet Forholdet er det, at Venstres Ændringsforslag var ensbetydende med endnu større Lettelser end dem, Loven af 1927 gav. Jeg paaviste før, at der ikke var Tale om 5 pCt. Afkastning. Naar Skatten trækkes fra, kan man komme højere op og endda faa Nedsættelse, og det har kun været rent undtagelsesvis, det har været Tilfældet for Formuer med 6—7 pCt. Afkastning efter Loven af 1927. Det giver ikke megen Forskel for de store Formuer, enten Venstres Ændringsforslag vedtages, eller Lovforslaget vedtages uden denne Ændring. I Realiteten betyder det altsaa en større Lettelse end den, vi har i Øjeblikket.

Det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen fremhævede, at vi fra vor Side ikke vilde forhandle paa Grundlag af Venstres Ændringsforslag. Vi har erklæret os villige til Forhandling, men Venstre har ikke villet være med udover det, som